

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2023

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ΄ ΜΑΤΘ. (Μτθ. ιε΄ 21 - 28)
29 Ιανουαρίου 2023

Ἡ σημερινὴ Εὐαγγελικὴ διήγηση, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, περιγράφει τὴν ἀποκαλυπτικὴ συνάντηση τοῦ Κυρίου μὲ μιὰ ἄγνωστη Χαναanaία γυναῖκα. Ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος στὴν περικοπὴ αὐτὴ ἀναφέρεται σ' ἓνα ἔργο τοῦ Ἰησοῦ ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς Παλαιστίνης, θέλοντας νὰ τουῖσει μ' αὐτὸν τὸν τρόπο ὅτι ὅλα τὰ ἔθνη καὶ οἱ λαοὶ τῆς γῆς βρίσκονται στὸ σχέδιο τῆς θείας Οἰκονομίας γιὰ τὴ σωτηρία.

Ἡ γυναῖκα αὐτὴ εἶχε ἀκούσει γιὰ τὸν Χριστὸ καὶ ἔσπευσε νὰ Τὸν συναντήσῃ ἐκμεταλλεζόμενη τὴ ἐπίσκεψή Του στὰ μέρη τῆς. Δοκίμαζε μεγάλη συμφορὰ καὶ ὁ πόνος συνέτριβε τὴν καρδιά τῆς, γιατί ἡ θυγατέρα τῆς ἦταν σὲ πολὺ ἄσχημη κατάσταση ὑποφέροντας ἀπὸ τὶς δαιμονικὲς δυνάμεις. Θὰ ἦταν πολὺ ἐνδιαφέρον καὶ ὠφέλιμο νὰ παρακολουθήσουμε τὸν διάλογο τοῦ Κυρίου μὲ τὴν Χαναanaία, γιὰ νὰ περιγράψουμε τὰ στάδια ἀπὸ τὰ ὁποῖα πέρασε ἡ προσωπικὴ σχέση τῆς μαζί Του, ὥσπου νὰ λάβῃ ὅτι ζήτησε, δηλαδὴ τὴ θεραπεία τοῦ παιδιοῦ τῆς.

Ἀρχικὰ ἀκούγεται ἡ θερμὴ ἰκεσία τῆς «Ἐλέησόν με Κύριε, Υἱὲ Δαβίδ, ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται». Πρόκειται γιὰ ὁμολογία πὸ μόνον τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ μπορούσε νὰ ἀποκαλύψει στὴ καρδιά τῆς. Ὁμολογεῖ τὴν θεότητα τοῦ Χριστοῦ καὶ ζητεῖ τὸ ἔλεός Του γιὰ τὴν ἴδια καὶ ὄχι γιὰ τὴν κόρη τῆς.

Ἀπὸ ἐδῶ καὶ πέρα ἀρχίζει ἡ σκληρὴ δοκιμασία τῆς. Τὸ πρῶτο σκαλοπάτι πὸ καλεῖται νὰ ἀνεβῆ εἶναι αὐτὸ τῆς σιωπῆς τοῦ Θεοῦ. «Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον». Μερικὲς φορές μοιάζει ὁ οὐρανὸς νὰ εἶναι κλειστός. Μερικὲς φορές εὐσπλαγχνὸς Θεὸς μοιάζει νὰ μὴν ἀκούει, σὰν νὰ μὴν Τὸν ἀγγίζουν τὰ προβλήματα μας, σὰν νὰ μὴν βλέπει ὅτι πονάει ἡ ψυχὴ, ὅτι ὑποφέρει, ὅτι ἔχει μεγάλη ἀνάγκη.

Ἀκολουθεῖ ἓνα δεῦτερο στάδιο. Μετὰ τὴν παρέμβαση τῶν μαθητῶν καὶ τὴν παράκλησή τους νὰ τὴν ἀπολύσει, ὁ Κύριος λύει τὴν σιωπὴ Του. «Ἐγὼ δὲν ἦλθα στὸν κόσμον παρὰ μόνον γιὰ τοὺς Ἑβραίους καὶ αὐτὴ εἶναι ξένη καὶ ἀλλόθρησκη». Ἐδῶ πλέον καλεῖται ἡ Χαναanaία νὰ ἀνέβῃ ἓνα ἀκόμα σκαλοπάτι πὸ δύσκολο ἀπὸ τὸ πρῶτο, αὐτὸ τῆς ἀπορρίψεως. Ἔρχονται στιγμὲς πὸ αἰσθάνεται κανεὶς βαθιὰ μέσα του τὴν στιγμὴ πὸ προσεύχεται ἐνῶ παρακαλεῖ, σὰν νὰ ἀπορρίπτεται, σὰν νὰ μὴν εἶναι ἀπ' αὐτοὺς πὸ ἀγαπᾷ ὁ Θεός.

Μεγάλος πειρασμός και μεγάλη δυσκολία. Τί κάνει όμως η Χαναναία; Έπιμένει στην προσωπική κοινωνία της με τον Χριστό. Δηλαδή ενώ μέχρι τώρα πήγαινε πίσω από τον Ίησοῦ, τώρα ἔρχεται μπροστά Του, πέφτει στα πόδια Του και τοῦ λέγει «Κύριε, βοήθει μοι». Καὶ ἡ ἀπάντηση τοῦ Κυρίου ποὺ φαίνεται καθοριστική γιὰ τὴν σωτηρία καὶ τὴν ὑπερύψωση τῆς Χαναναίας, τὴν ἀνεβάζει στὸ τρίτο σκαλοπάτι τῆς δοκιμασίας της. Ὁ Κύριος κάνει μιὰ φοβερὴ διάκριση. Μιλεῖ γιὰ «τέκνα» καὶ γιὰ «κυνάρια». «Τέκνα» εἶναι ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ καὶ «κυνάρια» ὁ κόσμος τῶν Ἑθνικῶν. Ἄρτος, οἱ δωρεές τοῦ Θεοῦ. Ἡ Χαναναία οὔτε θίγεται οὔτε ἀποθαρρύνεται, ἀλλὰ ἀντιστρέφει τὸ παράδειγμα τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀπαντᾷ με τρόπο ποὺ φανερῶνει τὸ ἐπίπεδο τῆς πνευματικῆς πορείας καὶ ζωῆς της.

«Ναί, Κύριε, καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν». Καὶ μόλις ὁ Κύριος ἄκουσε αὐτὸν τὸν λόγον ἀνεφώνησε με θαυμασμό: «Ὡ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις! Γενηθήτω σοι ὡς θέλεις». Καὶ ἡ δαιμονισμένη θυγατέρα τῆς Χαναναίας θεραπεύθηκε ἀμέσως.

Καθὼς σταματᾷ ἐδῶ ἡ διήγηση τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, ἐμεῖς μένουμε κατάπληκτοι με τὴν ἀπόλυτη καὶ ἰσχυρὴ πίστη τῆς γυναίκας ποὺ ξέρει καὶ ἔχει τὴ δύναμη νὰ ταπεινῶνεται, νὰ παρακαλεῖ τὸν Θεό, νὰ ἐπιμένει καὶ νὰ ὑπομένει, μέχρις ὅτου λάβει τὸ ζητούμενο.

Παρουσιάζεται μπροστὰ στὸν Ίησοῦ ταπεινὰ χωρὶς θράσος καὶ ἀπαιτητικότητα, χωρὶς ἐγωϊστικὸ θέλημα. Αἰσθανόταν ἀσήμαντη μπροστὰ στὴν ἀγιότητα τοῦ Κυρίου, ἄξια ἀπόρριψης καὶ περιφρόνησης μὰ με ἀκλόνητη τὴν πίστη ὅτι ὁ λόγος Του, ὅποιος καὶ νὰ ἦταν, ἦταν γι' αὐτὴν λόγος ζωοποιός. Ἔτσι γίνεται ἄξια νὰ ζήσει τὸ θαῦμα στὴ ζωὴ τῆ δικῆς της καὶ τῆς πάσχουσας θυγατέρας της.

Ἀδελφοί μου, ἂν θέλουμε καὶ ἐμεῖς νὰ βροῦμε τὸν Θεὸ καὶ νὰ ἔχουμε λυτρωτικὴ συνάντηση μαζί Του, νὰ εἴμαστε ἀποφασισμένοι ὅτι ἡ ψυχὴ μας θὰ περάσει τὰ στάδια τῆς σιωπῆς, τῆς περιφρονήσεως καὶ τῆς προσβολῆς τοῦ Θεοῦ, με τὴν ἔννοια ποὺ τὰ εἰσέπραξε ἡ Χαναναία.

Στὴ δύσκολη αὐτὴ ὥρα πρέπει νὰ ὀπλισθοῦμε με τὰ πνευματικὰ ἐφόδια αὐτῆς τῆς γυναίκας, τὴν ἀληθινὴ πίστη καὶ τὴ βαθεῖα ταπείνωση. Ἔτσι θὰ ἐπιτύχουμε νὰ συναντήσουμε τὸν Κύριο, νὰ ἔχουμε αἴσθηση τῆς Χάριτός Του στὴ ζωὴ μας καὶ ἡ καρδιά μας νὰ ἀρχίσει νὰ γίνεται τόπος Θεοφανείας.

Ἀμήν.

[dkpdf-button]